

Briselē, 2017. gada 9. jūnijā
(OR. en)

10042/17

LIMITE

FISC 129
ECOFIN 503

Starpiestāžu lieta:
2016/0406 (CNS)

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Iep. dok. Nr.:	7120/17 FISC 62 ECOFIN 188 + COR 1
K-jas dok. Nr.:	15817/16 FISC 241 IA 145
Temats:	Priekšlikums – Padomes Direktīva, ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz vispārējās apgrieztās maksāšanas sistēmas pagaidu piemērošanu attiecībā uz preču piegādēm un pakalpojumiem, kuru vērtība pārsniedz konkrētu robežvērtību – vispārēja pieeja

I. IEVADS

1. *ECOFIN* sanāksmē 2016. gada 17. jūnijā Komisija nāca klajā ar šādu paziņojumu, kas jāiekļauj sanāksmes protokolā: "*Komisija aņemas līdz gada beigām nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, ar kuru atsevišķām dalībvalstīm ļautu atkāpties no kopējās pievienotās vērtības nodokļa sistēmas, lai tādējādi vispārēju apgrieztās maksāšanas sistēmu varētu piemērot iekšzemes piegādēm virs noteiktās robežvērtības, un aizsargātu iekšējo tirgu.*".
2. 2016. gada 21. decembrī Komisija tādējādi pieņēma priekšlikumu Padomes Direktīvai, ar ko attiecībā uz pagaidu vispārējās apgrieztās maksāšanas sistēmas piemērošanu saistībā ar noteiktu preču un pakalpojumu piegādēm, kam pārsniegta noteikta robežvērtība, groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (dok. 15817/16 FISC 241).

3. Priekšlikums pirmoreiz tika apspriests Maltas prezidentūras laikā Nodokļu jautājumu darba grupas sanāksmē 2017. gada 26. janvārī. Prezidentvalsts sagatavoja pirmo kompromisa tekstu, un tas tika apspriests Nodokļu jautājumu darba grupas sanāksmē 2017. gada 22. februārī. Ar otro kompromisa tekstu iepazīstināja Nodokļu jautājumu darba grupas sanāksmē 2017. gada 8. martā, un šajā sanāksmē tas arī tika apspriests. Pēc tam tas tika atjaunināts, gatavojoties Pastāvīgo pārstāvju komitejas sanāksmei 2017. gada 15. martā un Padomes sanāksmei 2017. gada 21. martā (dok. 7118/17 FISC 61).
4. Prezidentvalsts ņēma vērā ministru sniegtās norādes, kā arī atvērtos jautājumus, kas būtu pamats Padomes turpmākam darbam ar šo jautājumu.
5. Darbu turpināja Nodokļu jautājumu darba grupas sanāksmēs 2017. gada 4. aprīlī un 19. maijā. 4. aprīļa sanāksmē dalībvalstis apsprieda jaunu prezidentvalsts iesniegtu kompromisa tekstu. Pēc lūguma Padomes Juridiskais dienests 2017. gada 12. maijā nāca klajā ar juridisku atzinumu par priekšlikuma saderību ar Līgumiem.
6. Balstoties uz to, tika sagatavots jauns kompromiss, un 2017. gada 6. jūnijā tika rīkota diskusija Augsta līmeņa darba grupā.

II. PAŠREIZĒJĀ SITUĀCIJA

7. Sākotnējo diskusiju laikā dažas dalībvalstis atbalstīja vispārējas apgrieztās maksāšanas sistēmas principu, savukārt citas bija skeptiskas, taču atvērtas turpmākām diskusijām. Vēl virkne citu dalībvalstu bija iesniegušas vispārējas un/vai politiskas izpētes atrunas.
8. Savos kompromisa tekstos prezidentvalsts ir pievērsusies konkrētām dalībvalstu minētām bažām. Ņemot vērā Padomes Juridiskā dienesta atzinumu, tika iekļauti papildu aizsardzības pasākumi un ierobežojumi un tādēļ tiek uzskatīts, ka jaunākais kompromiss, kas izklāstīts dokumentā 10041/17, ir godīgs un līdzsvarots.
- . Šajā sakarībā prezidentvalsts vēlētos izcelt kompromisa četrus galvenos elementus:

1) Jaunās direktīvas darbības joma

9. Dažas dalībvalstis uzskatīja, ka priekšlikuma jomai būtu jāaptver visi pakalpojumi un preces. Citas delegācijas atbalstīja darbības jomu tādu, kāda tā ir Komisijas priekšlikumā, t. i., atkāpi piemērotu tikai attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas pārsniedz EUR 10 000 robežvērtību.
10. Ņemot vērā priekšlikuma derogatīvo raksturu, prezidentvalsts ierosina saglabāt EUR 10 000 robežvērtību (199.c pants, 1. punkts).

2) Atkāpes saņemšanas nosacījumi

11. Diskusijās atklājās, ka dažas dalībvalstis atbalsta ierobežojošus nosacījumus direktīvā, savukārt citas vēlas vairāk rīcības brīvības vai pat nevēlas vispār nekādus nosacījumus.
12. Lai rastu līdzsvarotu kompromisu, prezidentvalsts ierosina saglabāt Komisijas priekšlikumā iekļautos rādītājus, t. i., vismaz 5 procentpunkti virs Kopienas PVN iztrūkuma mediānas (199.c pants, 1. punkts, a) apakšpunkts) un karuseļveida krāpšanas apmērs, kas sastāda 25 % kopējā PVN iztrūkuma apjomā (199.c pants, 1. punkts, b) apakšpunkts). Turklāt tika saglabāts arī nosacījums, ka dalībvalstij ir jākonstatē, ka citi kontroles pasākumi, kas nav atkāpe, nav pietiekami, lai apkarotu karuseļveida krāpšanu tās teritorijā (199.c pants, 1. punkts, c) apakšpunkts).
13. Tomēr prezidentvalsts minētajai atkāpei paskaidrojumu un papildu prasību veidā pievienoja papildu aizsardzības pasākumus, lai ierobežotu atkāpi tiktāl, cik tas ir proporcionāli sasniedzamajam mērķim.

14. Precizējumi attiecas uz 199.c panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem kontroles pasākumiem, un papildu nosacījumi ir tādi, ka attiecīgajai dalībvalstij ir jānorāda, ka aplēstie guvumi no nodokļu saistību izpildes un iekasēšanas, ko paredz iegūt pēc vispārējas apgrieztās maksāšanas sistēmas ieviešanas, pārsniegs aplēsto kopējo papildu slogu uzņēmumiem un nodokļu iestādēm par vismaz 25 % (199.c pants, 1. punkts, d) apakšpunkts), un ka uzņēmumiem un nodokļu iestādēm pēc vispārējas apgrieztās maksāšanas sistēmas ieviešanas neradīsies izmaksas, kas ir augstākas par tām, kas radušās citu kontroles pasākumu piemērošanas rezultātā (199.c pants, 1. punkts e) apakšpunkts).
15. Ir vērts atgādināt, ka dalībvalstij ir jāizpilda visi minētie nosacījumi, lai tā varētu iesniegt lūgumu Komisijai un lai to varētu uzskatīt par tādu, kam atļauts piemērot vispārējas apgrieztās maksāšanas sistēmas atkāpi.

3) Atkāpes atcelšana – Padomes un Komisijas loma

16. Komisijas priekšlikumā bija paredzēts, ka gadījumā, ja ir būtiska negatīva ietekme uz iekšējo tirgu, Komisija var atcelt visas iepriekš piešķirtās atkāpes. Šādas iespējas nodrošināšana Komisijai radīja bažas dažās dalībvalstīs. Tāpēc tika apspriests jautājums par Padomes, nevis Komisijas, iesaistīšanu atkāpes atcelšanas procesā. Vairums dalībvalstu uzskatīja, ka Padomei vajadzētu paturēt pilnvaras pieņemt un atcelt atkāpes.
17. Ja Padome lemtu par atkāpes atcelšanu parastajā kārtībā, ievērojot vienprātības principu, visām dalībvalstīm, tostarp dalībvalstīm, kuras piemēro atkāpi, būtu jāatbalsta atcelšana. Tā rezultātā varētu rasties situācija, kad praksē būtu ļoti grūti iegūt to dalībvalstu piekrišanu, kuras izmanto atkāpi.

18. Lai sistēmu padarītu funkcionālu, prezidentvalsts ierosina apgrieztās vienprātības procedūru. Saskaņā ar šo procedūru, ja būtu izpildīts kritēriju kopums, Komisija iesniegtu priekšlikumu, kura mērķis būtu atcelt vienai dalībvalstij piešķirtu atkāpi. Šis priekšlikums tiktu pieņemts – un atkāpe tādējādi atcelta –, ja vien Padome 30 dienu laikā vienprātīgi nevienotos noraidīt Komisijas priekšlikumu par atcelšanu ("apgrieztā vienprātība") (199.c pants, 5. punkts).
19. Par šo jautājumu nevarēja panākt vienprātīgu atbalstu tehniskajā līmenī, jo dažas dalībvalstis, kuras ir labvēlīgas vispārējai apgrieztās maksāšanas sistēmai, pauda uzskatu, ka, lai gan atkāpe tiktu piešķirta uz pieciem gadiem, atcelšanas procedūras izmantošana varētu *de facto* izraisīt atkāpes termiņa saīsināšanu. Ņemot vērā minēto, tās neatbalsta "apgrieztās vienprātības" balsošanas procesu kā tādu. Tomēr prezidentvalsts uzskata, ka šāds risinājums ir vispiemērotākais, lai nodrošinātu juridiski pareizu un praktisku atkāpes darbību.

4) Atkāpes termiņš

20. Priekšlikumā paredzēts, ka atkāpes termiņš ir pieci gadi (t. i., 2022. gada 30. jūnijs). Dažas dalībvalstis izteica bažas par to, ka saistībā ar administratīvajām izmaiņām, kuras paredzēts ieviest valstu tiesību aktos, un slogu uzņēmumiem, ko radītu sistēmas ieviešana, šis termiņš ir pārāk īss. Citas delegācijas pauda uzskatu, ka eksperimentālā rakstura dēļ atkāpe būtu jāierobežo līdz diviem vai trim gadiem vai vismaz jāpiemēro ne ilgāk kā piecus gadus.
21. Tehniskā līmenī, šķiet, tika panākta zināma konverģence attiecībā uz atkāpes piecu gadu termiņu. Tomēr netika panākta vienošanās par sākuma un beigu datumu, tādēļ prezidentvalsts 199.c panta 7. punktā un 2. pantā datumus ievietoja kvadrātiekavās, lai ministri varētu apspriest šo jautājumu.

III. TURPMĀKĀ RĪCĪBA

22. Ņemot vērā minēto, Pastāvīgo pārstāvju komiteja tiek aicināta ierosināt, lai Padome, pamatojoties uz šo piezīmi, nākamajā sanāksmē:

- apspriestu šīs piezīmes II daļā izklāstītos jautājumus un
 - panāktu vispārēju pieeju par kompromisa tekstu, kas izklāstīts dokumentā 10041/17 FISC 128.
-